

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Словного Царства

"І зрозуміють, що я - Єгова".

Езекиїла 35:15.

The Watchtower
Announcing Jehovah's Kingdom
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly
Ten Cents Copy - One Dollar a Year
\$1.50 in Foreign Countries

Vol. LXVI МІСЯЧНИК №3
ЗМІСТ

ХРЕЩЕННЯ - НАВИЩО?	35
Навіщо занурюватися для відпущення гріхів? ..	37
Нове розуміння	38
Ісус підтримав це	40
ЗАНУРЕННЯ НА СЬОГОДНІШНІЙ ДЕНЬ	41
"В Його Ім'я"	43
Хрещений святим духом	44
Хрещення "інших овець"	46
ПИТАННЯ	48
ЧОМУ МИ ЦИТУЄМО БІБЛІЮ	48
САМУїЛ, РЕВНИЙ ПРИХИЛЬНИК ТЕОКРАТІЇ	50
ПОЛЬОВИЙ ДОСВІД	53
Період свідцтва "Служителі Теократії"	34
ЩОРІЧНИК СВДКІВ ЄГОВИ ЗА 1945 РІК	34
ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО СПОМИН	34
Дослідження "Вартової Башти"	34

"ВИ СВДКИ У МЕНЕ ЩО Я БОГ ГОВОРИТЬ ЄГОВА" - Іса. 43:12.

ВАРТОВА БАШТА

Ukrainian Monthly, published by

WATCH TOWER BIBLE Sc. TRACT SOCIETY
117 Adams Street, Brooklyn, N.Y., U.S.A.

Officers

J. F. RUTHERFORD, President

W. E. VAN AMBURGH, Secretary

«Діти твої навчатиме сам Єгова, і великий мир і гаразд буде
поміж синами твоїми» — Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний справдішній Бог, існуючий од віків до віків. Сотворитель неба й землі й Датель життя своїх сотворинь; що Льогос був початком Його творива, і Його активним чинником в творенні всіх речей; що Льогос є тепер Господом Ісусом Христом у славі, одягнений в усяку силу в небі й на землі, і є Головним Виконавчим Чинником Єгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка і звершеного чоловіка для землі й помістив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з причини Адамового переступу всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набити ціну викупу для послужних з людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і вивисив Його в небі понад всі інші істоти й понад всі інші імена й одягнув Його в усяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ є теократичною якої ім'я — Сион, і що Ісус Христос є головним Урядником її й правильним Царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Сиону, членами Єгової організації і Його свідками, яких завдання і привілей є свідкувати про всевишність Єгови, звіщати про Його задуми взглядом людства, як про це в записано в Біблії, і нести овочі царства усім, що бажають довідатись про них.

ЩО СВІТ скінчився, і Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі власті, який скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення людей землі можуть прийти лише через царство Єгови під Христом, яке тепер зачалось; що наступаюче велике діло Господне буде знищення сатанської організації й установлення справедливості на землі, і що в тому царстві люди доброї волі, що переживуть Армагедон, будуть даліше виконувати Божий приказ — словноїте землю праведними людьми.

Період свідоцтва "Служителі Теократії"

Періоди свідоцтва 1945 року відкриваються періодом "Служителів Теократії", який триватиме протягом усього лютого. Це також буде другий місяць спеціальної кампанії, спрямованої на отримання більшої кількості передплат на теократичний журнал "Вартова Башта". Тому приваблива пропозиція кампанії буде продовжуватись для всіх служителів Теократії, а саме: річна передплата на цей журнал, разом з подарунком у вигляді книги в палітурці та буклету, і все це на додачу до звичайної передплати, яка становить 1,00 \$ долар США. Там, де це можливо, "Царство наблизилось" має бути книгою що пропонується в подарунок. Під час цього випробувального періоду виходить новий буклет "Один світ, один уряд", і він також має бути як подарунок. Не можна допустити, щоб холод і шторм затримали кампанію "Вартова Башта" в середині зими, але необхідно вжити контрзаходів, щоб продовжувати цю важливу освітню роботу. Ми прагнемо допомогти всім, хто бажає послужити великому Теократу, взявши участь у роботі проповідування Евангелія, і закликаємо тих, хто не має контакту з місцевими групами служіння, написати нам для отримання необхідних рекомендацій. Важливим пунктом, про який не слід забувати, є заповнення бланків звітів про роботу за місяць.

ЙОГО МІСЯ

ЦЕЙ журнал видається в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгови і Його задуми, як це вони є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливої помочи свідків Єгови й всіх людей доброї волі. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й інші средства публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету свого навчання. Він зовсім вільний і відокремлений від усіх партій, сект і світських організацій. Він всеціло й безвиімково стоїть за царством Бога Єгови під Христом, Його олюбленим Сином. Він не є догматичний, а радше заохочує до уважного й критичного студіювання у світлі Св. Письма. Він не мішається в ніякі суперечности, ані його сторінки не є отворені для особистих справ.

Річна Передплата

У злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 6 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії передплати треба висилати впрод до відділів у тих краях. З інших країв передплату можна посилати до бюро в Брукліні, та лише через міжнародний поштовий переказ.

Закордонні Бюро

British34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia
South African.....Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожному случаї адресувати на ім'я Товариства.
(Цей журнал виходить у кількох мовах.)

Всі щирі студенти Біблії, що з причини немочей, убожества або якогось нещастя не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо вони вишлють апликацію до видавців раз у рік, зазначаючи причину такої апликації. Цим ми раді допомогти бідним, та поштова регула вимагає письменної апликації кожного року.

Увага до передплатників: Посвідку за отриману передплату нову чи відновлену ми не висилаємо, хіба о це попросять. На просьбу змінємо адреси в протягу одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати, висилаємо карточку-повідомлення з журналом.

ЩОРІЧНИК СВИДКІВ ЄГОВИ ЗА 1945 РІК

Щорічник Свідків Єгови за 1945 рік публікує перелік офіційних осіб корпорації, яких Свідки Єгови використовують як своїх законних слуг, і містить детальний та дуже цікавий звіт про роботу, яку вони виконали в минулому році в Сполучених Штатах і 49 інших країнах світу. Крім цього звіту президента Товариства Вартової Башти, є також його коментар до річного тексту за 1945 рік, за яким слідує щоденні тексти та коментарі для щоденного духовного підкріплення протягом усього року. Щорічник за 1945 рік вже вийшов з друку і буде надісланий поштою, післяплатою, за внеском 50 центів за примірник, це пов'язано з обмеженим тиражом, групи на місцях об'єднують свої замовлення та надішлють їх через місцевого служителя Товариства разом з грошовим переказом.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО СПОМИН

Через нестабільність міжнародного поштового зв'язку з причини світової війни, ми заздалегідь повідомляємо, що належний час для відзначення Спомину 1945 року буде після 18:00 за Нью-Йоркським східним стандартним часом у середу, 28 березня 1945 року.

ДОСЛІДЖЕННЯ "ВАРТОВОЇ БАШТИ"

Тиждень 4 березня: "Хрещення - Навіщо?"

§1-23 включно, Вартова Башта 1 лютого 1945 року.

Тиждень 11 березня: "Занурення на сьогоднішній день"

§1-24 включно, Вартова Башта 1 лютого 1945 року.

ВАРТОВА БАШТА

ВІСТНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

Vol. LXVI

Лютий 1, 1945

№3

ХРЕЩЕННЯ - НАВІЩО?

"Того образ, хрищення не тілесної нечистості позбуття, але обітниця Богові доброго сумління, спасає тепер і нас воскресенням Ісуса Христа." - 1 Петра 3:21

ЄГОВА багато чого виклав у Своєму написаному Слові стосовно хрищення. Тому воно повинно бути важливим. Βάρτισμα це оригінальне слово у грецькій мові, якою були написані Християнські Писання апостолами Ісуса Христа під натхненням Святого Духу; baptizein є оригінальним словом, що означає здійснювати акт хрищення. Таким чином, наші англійські слова дуже схожі на оригінальні слова. Baptizein означає не просте окроплення кількома краплями води, нанесеними рукою, і не виливання на голову людини води з невеликої посудини, коли вона стоїть у водоймі по щиколотки. Як свідчить Святе Письмо, baptizein, або хрестити, означає занурювати (як у воду), або занурювати повністю. У цьому значенні написано в Євангелії від Марка 1:8: "Я хрестив вас у воді, а Він буде хрестити вас Духом Святим". Або: "Я занурив вас у воду, але Він занурить вас у Духа Святого" (Am. Stan. Ver.; margin). - Емфатичний Діаглот; Ротергам.

1. Чому хрищення має бути важливим, і що означають оригінальні грецькі слова, з яких взяті наші англійські слова?

2. Водне хрищення здійснюється людиною. Однак воно не походить від людини, і не здійснюється владою людей. Той, хто занурюється у воду згідно Писань, не проходить через жодний обряд чи церемонію, встановлену і санкціоновану людьми. Хрищення - від

Бога, який колись занурив цілий світ у водне знищення, а саме потопом в дні Ноя, про який йдеться в 1 Петра 3:20, 21: "Терпіння Боже чекало за днів Ноя, поки готувався ковчег, в якому кілька, тобто вісім чоловік, безпечно переносилися через воду. І занурення, представлення цього, тепер спасає нас; (не відкидання скверни плоті, але пошук доброго сумління перед Богом) через воскресіння Ісуса Христа" (Діаглот). Таким чином, Бог спричинився до того, що хрищення навіть було провіщено дуже давно.

2. Якого походження хрищення і де воно було передбачене?

3. Божественне походження хрищення доведено на прикладі Івана Хрестителя. Згідно зі Святим Письмом, він був першою людиною, яка здійснила хрищення у воді, що мала визнання в очах Божих. Іван не стверджував, що він є винахідником, але, описуючи хрищення Богу, він сказав: "Той, Хто послав мене хрестити у воді, сказав мені: На кого побачиш духа, що сходить і перебуває на ньому, той є Той, Хто хрестить Духом Святим". (Той, на кого свого часу Іван побачив, як зійшов Божий дух, був Ісус Христос, який прийшов з Назарету туди, де хрестив Іван. Під кінець земного служіння Ісуса до нього підійшли релігійні лідери юдаїзму. Вони поставили йому запитання, а саме, якою владою він навчає і творить свої справи в Єрусалимі і зокрема в храмі. Ісус

відповідь: "Дозвольте спочатку поставити вам запитання, а після того, як ви відповісте, скажу вам, якою владою Я роблю Свої справи. Хрещення, яке здійснив Іван, чи було воно з неба, чи від людей?". Юдейські первосвященники, старійшини та книжники були загнані в кут, бо якщо вони визнають той факт, що хрещення Івана було не від людей, а з неба (тобто від Того, Хто сидить на небесному престолі), то вони звинуватять себе у тому, що не вірять Богу Єгови, через свою відмову хреститися хрещенням Івана. Так як по цій причині, юдейські релігійні лідери відмовилися чесно сказати Ісусові, що хрещення було небесним, а отже, від Єгови, Ісус відмовився сказати їм, що влада яка Його уповноважила, також була небесною, від Бога. Вони були занадто релігійно нечесними, щоб заслуговувати на відповідь Ісуса - Мат. 21:23-27.

3. Як доводиться божественне походження баптизму стосовно Івана Хрестителя?

4. Ісус визнав хрещення Івана як таке, що прийшло з неба. З цієї причини Він прийшов до Івана на річку Йордан, щоб здійснити цей акт над Собою. Ісус підкорився зануренню в воду з рук Івана і сказав тоді: "Бо так нам належить виконати всяку правду". (Мт. 3:13-17) Тобто, Ісус був занурений, тому що це було правильно, це була воля Бога по відношенню до Ісуса. Це не означає, однак, що Ісус був хрещений тим хрещенням, яке прийнято називати "Івановим хрещенням". Цей факт ми незабаром побачимо.

4. Як Ісус показав, що визнає правильне походження хрещення?

5. Хрещення Івана мало конкретну мету і стосувалося конкретного народу, а саме - обтяжених гріхами Ізраїльтян. Про це свідчить Святе Письмо. Апостол Петро сказав: "Він слово послав для Ізраїлевих синів, благовістячи мир через Ісуса Христа, що Господь Він усім. Ісуса, що був із Назарету, як помазав Його Святим Духом і силою Бог. І

ходив Він, добро чинячи й усіх уздоровлюючи, кого поневолив диявол, бо Бог був із Ним." (Дії 10:36, 37) Далі апостол Павло показує, до кого було передбачене хрещення Івана, кажучи "За обітницею, із його насіння підняв Бог Ісуса, як спасіння Ізраїлеві, як Іван перед самим приходом Його усьому народові Ізраїлевому проповідував хрещення на покаяння." (Дії 13:23, 24) "І промовив Павло: Таж Іван хрестив хрещенням на покаяння, говорячи людям, щоб вірили в Того, Хто прийде по ньому, цебто в Ісуса." (Дії 19:4) Про те, що на хрещення Івана відгукнулися саме юдеї, а не язичники, свідчить учень Марко: "виступив був так Іван, що в пустині хрестив та проповідував хрещення на покаяння для прощення гріхів. І до нього приходила вся країна Юдейська та всі єрусалимляни, і в річці Йордані від нього хрестились вони, і визнавали гріхи свої." - Марка 1:4, 5.

5. Для кого було хрещення Івана, як показали Петро, Павло і Марк?

6. Свідчення апостола Матвія також узгоджується з цим (Мат. 3:1-12), учень Лука свідчить про те ж саме (Лук. 3:2-8); і він також повідомляє нам, що ангел, який сповістив про народження Івана, сказав про нього: «І багато синів із Ізраїля він наверне до їхнього Господа Бога. І він сам перед Ним буде йти в духу й силі Іллі, щоб серця батьків повернути до дітей, і неслухняних до мудрості праведних, щоб готових людей спорядити для Господа.» - Луки 1:13-17.

6. А як щодо свідчень Матвія і Луки з цього приводу?

7. Отже, Іванове хрещення було для відпущення гріхів єврейського народу. По якій причині? Єврейський народ або ізраїльтяни, членом якого був Іван через сім'ю священника Аарона, перебував у заповіті з Богом Єговою. Це був освячений народ, що належав Йому, Він викупив його з дому рабства в Єгипті і заключив з ними завіт через посередника Мойсея і жертвоприношення пасхального

агнця. Вони були Його народом; вони належали Йому, їхньому Викупителю та Визволителю. Вони були його слугами; і на горі Синай, через посередництво пророка Мойсея, Єгова Бог відкрив або присвятив свій завіт закону зі своїм викупленим народом. В законі цього заповіту зазначалося: "І будете додержувати постанов Моїх і та уставів Моїх, що людина їх виконує й ними живе. Я Господь! (Єгова)" (Лев. 18:5). "Проклятий, хто не дотримає слів цього Закону, щоб виконувати їх! А весь народ скаже: амінь!". (Повторення Закону 27:26) З цієї причини євреї, які згрішили проти заповіту закону, будуть під прокляттям і продовжуватимуть перебувати під ним, якщо Бог не зробить так, щоб їхні гріхи були прощені та скасовані.

7. Для чого було хрещення Івана, і з якої точки зору це було так?

НАВІЩО ЗАНУРЮВАТИСЯ НА ВІДПУЩЕННЯ ГРІХІВ?

8. Раз на рік, у день спокути, Бог Єгова передбачав типове або образне скасування гріхів усього народу через принесення в жертву добірного бичка для священничого дому та коліна Левія, а також через принесення в жертву козла Господнього для всіх інших колін Ізраїлевих, після чого козел відпущення, над головою якого первосвященик висповідав беззаконня народу, відпроваджувався в пустелю, щоб зникнути з очей народу. Це мало символізувати те, як Єгова вищезгаданими жертвоприношеннями відкидав гріхи ізраїльського народу і звільняв його від зобов'язань та немочей, які стали наслідком таких гріхів проти Його заповіту. (див. Левит, глава шістнадцята).

8. Які щорічні жертвоприношення викликали питання, навіщо занурюватися в воду для відпущення гріхів?

9. Крім того, існували жертвоприношення, які кожен єврей міг приносити протягом року між одним днем спокути і наступним, і за

допомогою яких гріхи невігластва та інші гріхи могли бути скасовані типовим чином - Левит 4.

9. Які ще жертви викликали подібне питання?

10. Такий порядок проведення спокутного дня і ці окремі спокутні жертви продовжувалися аж до часів Івана Хрестителя. І ось приходить Іван і закликає євреїв покаятися, "бо наблизилося Царство Небесне", і принести плід, що відповідає покаянню. Він наказує єврейському народу зануритися у воду для відпущення гріхів. "Тоді до нього виходив Єрусалим, і вся Юдея, і вся йорданська околиця, і в річці Йордані хрестились від нього, і визнавали гріхи свої" (Мат. 3:1-8) Як це так? Чому ті юдеї не приносили жертви в Єрусалимському храмі? І хіба щорічного дня спокути з його жертвоприношеннями не було достатньо для того, щоб подбати про гріхи юдеїв? Чому народ повинен був приходити до Івана і занурюватися у води Йордану для відпущення гріхів? Хіба Божий закон не говорив про це, що "без пролиття крові не має відпущення"? (Євр. 9:22) Отже, Іван повинен був з певною метою проповідувати ізраїльтянам покаяння і хрестити їх у воді.

10. Чому прихід народу до Івана був нерегулярним і що це свідчить про повагу до його хрещення?

11. Це правда. Іван Хреститель був посланий до ізраїльського народу з особливою місією, а саме: підготувати з нього народ для Господа, для прийняття Христа Ісуса, Пророка, більшого за Мойсея і провіщеного Мойсеєм. Про це ангел Єгови сказав батькові Івана, священнику Захарії, у храмі. (Лук. 1:11-17) А також, в день, коли немовля Іван був обрізаний і отримав ім'я, його батько Захарія сказав під натхненням духа Божого: "Ти ж, дитино, станеш пророком Всевишнього, бо будеш ходити перед Господом, щоб дорогу Йому приготувати, щоб народу Його дати пізнати спасіння у відпущенні їхніх гріхів." (Луки 1:76,

77). Отже, Іван прийшов хрестити євреїв для відпущення їхніх гріхів. Його хрещення не було для скасування гріхів в загальному сенсі, таких гріхів, які могли здійснювати і здійснювали язичники або не євреї, які перебували за межами Ізраїльської держави; але Іван хрестив для відпущення гріхів, скоєних проти заповіту закону, який був обов'язковим виключно для євреїв. Цей завіт був покликаний служити дороговказом або вчителем, щоб привести євреїв до Месії Христа. Як сказав про це апостол Павло: "Тому то Закон виховником був до Христа, щоб нам виправдатися вірою." (Галат 3:24) Якби євреї не перебували в гармонії з Законом Завіту і не намагалися чесно виконувати його, він не був би для них ні вчителем, ні провідником, який привів би їх до Більшого Мойсея, Христа Ісуса.

11. З якою ж особливою місією був посланий Іван Хреститель, як це було передбачено щодо нього?

12. Отже, євреям потрібно було прийти в гармонію з цим заповітом і його метою. Їм потрібно було визнати, що вони були грішниками проти нього і його Бога. Вони потребували прощення своїх гріхів зроблених проти Його завіту. Їхні серця потрібно було привести у відповідність із буквальним завітом Закону, що в свою чергу дозволило розпізнати Ісуса Христа як виконавця Закону та типічних тіней які вказували на нього як на Христа, їхнього Вождя та Відкупителя, який є "кінець Закону на праведність кожному, хто вірує". (Рим. 10:1-4) Отже, Іванове хрещення було милостиво встановлене Богом через цього людського слугу. Не те, щоб вода, в якій відбувалося хрещення, могла змити їхні гріхи; але акт хрещення був символом, який показував, як через віру в забезпечення Єгови і смирення в Його очах, визнання себе грішниками і прохання Бога пробачити їх через Його милосердне забезпечення, вони можуть бути відновлені в належних стосунках з Богом. Таким чином вони могли б перейти від

Мойсея, посередника старого заповіту, і бути приведеними до Христа Ісуса, Великого Мойсея. Таким чином, вони могли б стати послідовниками свого справжнього Вождя і Керівника, Ісуса Христа, якого Бог Єгова підняв для них - Ісаї 55:4.

13. Отже, розкаяні євреї були занурені у воду з рук Івана, що символізувало омивання гріхів перед Богом і їхнє очищення перед Ним, і тепер вони мали чисте, праведне становище перед Богом і були прийняті як гідні бути прийнятими в число послідовників Його Месії, Господа Ісуса Христа. Такою була мета хрещення Йоана; і вивчення обставин та супутніх фактів показує, що воно обмежувалося виключно єврейським народом.

12, 13. (а) Яким чином мали вчинити євреї, щоб прийти у відповідність до цього заповіту? (б) Яке значення і що символізувало хрещення Івана?

НОВЕ РОЗУМІННЯ

14. Через шість місяців після того, як Іван здійснив своє хрещення з вищезгаданим значенням, приходить Ісус з Назарету. Чому Він прийшов до Івана? Він прийшов не для того, щоб зануритися в хрещення Івана, яке було для відпущення гріхів, чи не так? Очевидно, що ні, згідно з Писанням, було передбачено стан серця і мотив Ісуса, "Сина Давидового", під час занурення в воду від рук Івана. Писання, записане в сувої Святої Книги, в Псалмі 39: 8,9, читаємо: "Тоді я сказав: Ось я прийшов із звоєм книжки, про мене написаної. Твою волю чинити, мій Боже, я хочу, і Закон Твій у мене в серці." У Посланні до Євреїв 10:7, 8 Павло застосовує це пророче писання до Ісуса, коли Він розпочинав свою місію у віці тридцяти років. Запис про хрещення Ісуса не зображує Його як такого, що сповідує гріхи під час занурення у водах Йордану; але там сказано, що Він молився і підкорився зануренню у воду заради праведності, це було в гармонії з волею Бога Єгови. - Лука 3:21.

14. Чи прийшов Ісус до Івана, щоб зануритися в воду для відпущення гріхів, і що про це говориться в 40-й псалмі?

15. "Очевидно, що в цьому випадку хрещення у воді набуло нового значення. Занурення Ісуса не було ні для відпущення гріхів, яких Він не мав взагалі, ні для публічної сповіді, ні для типового очищення від гріхів, як у воді. Навіть Іван був змушений зробити такий висновок. Маючи на думці лише своє хрещення, "Іван відговорював Його, кажучи: "... Я повинен христитись від Тебе, і чи Тобі йти до мене? А Ісус відповів і сказав йому: Допусти це тепер, бо так годиться нам виповнити усю правду. Тоді допустив він Його" (Мат. 3:14-16). Тоді Іван зрозумів, що Ісус мав причину охреститися, яку Іван не розгледів і не оцінив.

15. Як Іван зрозумів, що Ісус мав особливу причину охреститися?

16. Хрещення Ісуса у воді не було передбачене, навіть обмиванням, яке здійснювали первосвященик Ізраїлю та священики при нагоді. Коли Аарон, перший первосвященик Ізраїлю, і його сини, як священики, були поставлені на посаду, Мойсей подбав про виконання Божого наказу, а саме: "І приведеш Аарона та синів його до входу скинії заповіту, та й обмиєш їх водою."; після обмивання вони були одягнені в їхній офіційний одяг. (Вих. 40:11-16) "І привів Мойсей Аарона й синів його, та й умив їх водою. І дав він на нього хітона, й оперезав його поясом, ... І поклав завоя на голову його, як Господь наказав був Мойсеєві..." (Лев. 8: 6-13). Аарон уособлював Христа Ісуса, Божого Первосвященика; а сини Аарона - послідовників Христа Ісуса, членів Христового тіла.

16. Чи було хрещення Ісуса передбачене омовіння ізраїльського первосвященика? і кого уособлювали Аарон і його сини?

17. Обмивання Аарона і його синів було необхідне не для того, щоб передбачити хрещення Ісуса і Його послідовників, а для того, щоб вони були тілесно чистими, тим самим зображуючи, як безгрішний Христос Ісус і члени Його тіла, Його Церква, чисті в

очах Бога як нові творіння. Христос Ісус не осквернився, пройшовши земний шлях, послужив викупною жертвою як для Його Церкви, так і для інших віруючих людей. Його чистота, Його бездоганність щодо цілісності після завершення жертвовного шляху, була ознаменована обмиванням Аарона в день спокути після принесення крові теляти й одягу Господнього до Свята Святих і подальшим відсиленням відпущального козла в пустелю. Таким чином, Ісус був чистим, безгрішним і неоскверненим, коли завершував Свій особистий шлях відкуплення, так само, як Він був чистим і не опоганим, коли починав Свій шлях відкуплення, як це зображено на прикладі омивання Аарона в умивальні перед одяганням жертвних шат, перед початком священицьких обов'язків у день відкуплення. (Лев. 16:4, 23, 24) Оскільки Ісус, як Первосвященик Єгови, був "святий, незлобивий, невинний, відлучений від грішників", Його хрещення у воді Іваном не могло бути зображене обмиванням Аарона в умивальні. І хрещення послідовників Ісуса, наслідуючи його приклад, також не могло бути зображене обмиванням синів Аарона біля того ж умивальника. - Євр. 7:26.

17. Що символізувало обмивання Аарона та його синів і чому?

18. Біблія ясно показує, що Ісус прийшов, щоб Іван Його хрестив, щоб показати і символізувати своє абсолютне присвячення Богу Єгови, "щоб творити волю Твою, Боже мій", як і було передбачено. Ісус, народившись від єврейської діви, яка була під заповітом закону, вже був членом посвяченого народу, посвяченого виконувати волю Єгови. Але це посвячення для виконання Божої волі було згідно із заповітом закону, укладеним через Мойсея. Тепер Ісус вступає на новий шлях, на шлях прообразного виконання заповіту закону. Це була відкрита воля Божа, і Господь Ісус вийшов на цю дорогу як першопроходець. Відповідно, Ісус прийшов виконати волю Божу, як вона була передбачена у образах і тінях заповіту закону; як Він сказав: "Не подумайте, ніби Я руйнувати Закон чи Пророків [включно з Псалом 40:7, 8]

прийшов, Я не руйнувати прийшов, але виконати. Поправді кажу вам: доки небо й земля не минеться, ані йота єдина, ані жоден значок із Закону не минеться, аж поки не збудеться все". (Мат. 5:17, 18) Ісус прийшов спеціально для того, щоб виконати волю Божу, яку Дух Божий повинен був відкрити Йому опісля. Саме з цієї причини Він присвятив Себе, цілком присвятив Себе Своему Богові й Отцю. Відтепер Він був мертвий, наче похований для Своєї власної волі, і Його бажання було: "Не Моя воля, але Твоя нехай буде".

18. Чому Ісус прийшов хреститися до Івана? і чому це вказувало на щось нове?

19. В той час як Ісус своїм повним посвяченням Єгови Богові ніби був мертвий і похований за своєю власною волею, тим не менш, він буде жити після цього. Духом Божим він буде воскресений як нове творіння до життя, хоча ще в плоті, живучи за волею Божою, як Господь Бог відкриє її йому. У цьому й полягало значення хрещення Ісуса, коли Іван занурив Його під воду, як під час поховання, і коли Він був піднятий звідти сильними руками Івана. Це водне хрещення символізувало, що Син Божий помер, образно кажучи, і був похований за Своєю особистою волею, хоча тоді це була праведна воля досконалого, безгрішного Сина Божого. Після цього, відповідно до закону Божого, він був покликаний Богом до чогось особливого, провіщеного в жертвних і церемоніальних тінях заповіді закону, щоб прожити решту своїх днів на землі в точній згоді з виявленою волею Бога.

19. Чому хрещення Ісуса було символом того, що відбувалося стосовно Нього?

ІСУС ПІДТРИМАВ ЦЕ

20. Безсумнівно, Ісус як і інші схвалював водне хрещення. Він здійснював його у Своїй присутності і під Своїм наглядом. Ми читаємо: "По цьому прийшов Ісус та учні Його до країни Юдейської, і з ними Він там проживав та хрестив. А Іван теж хрестив в Еноні поблизу Салиму, бо було там багато води; і приходили люди й хрестились." Тоді учні Івана прийшли до нього і питали про Ісуса: "Той, Хто був із тобою по той бік Йордану, про

Якого ти свідчив, ось, ото хрестить і Він, і до Нього всі йдуть". "Як Господь же довідався, що почули фарисеї, що Ісус учнів більше збирає та хрестить, як Іван, хоч Ісус не хрестив Сам, а учні Його, Він покинув Юдею та знову пішов у Галілею." (Івана 3:22-26; 4:1-3) Це узгоджується з тим, що створіння на землі, яке здійснює хрещення, не хрестить у своє ім'я. Ісус був прихильником водного хрещення, і всі найближчі учні Ісуса з числа юдеїв пройшли через водне хрещення.

20. Яким чином Ісус за життя Івана ще раз показав, що схвалює водне хрещення?

21. Ісус схвалив не тільки хрещення Івана, а й водне хрещення, яке послідувало після того, як хрещення Івана виконало своє завдання щодо юдеїв і припинило свою дію. Перед самим вознесінням на небо воскреслий Ісус дав своїм апостолам та іншим учням доручення: "Ідіть і навчіть усі народи, занурюючи їх в ім'я Отця і Сина і Святого Духа, навчаючи їх дотримуватися всього [включно з водним хрещенням], що Я наказав вам" - Мат. 28:19, 20, Діаглот.

21. Яке доручення дав Ісус Своїм учням щодо хрещення?

22. Цим повелінням Ісус дозволив здійснювати водне хрещення всім, хто ставав Його учнями, завдяки діяльності тих, кого Він посилав як проповідників Євангелія. Його вірні послідовники одразу ж почали діяти, підкоряючись Його авторитетному велінню. Таким чином, у день П'ятидесятниці, одразу після початку виляття святого духа і виконання Йоїла 2:28-32, відбулося водне хрещення тисяч людей в ім'я Ісуса Христа. "Отож ті, хто прийняв його слово, охрестилися. І пристало до них того дня душ тисяч зо три!". Це була відповідь на умовляння Петра, звернене до натовпу: "Покайтеся, і нехай же охреститься кожен із вас у Ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів, і дара Духа Святого ви приймете! Бо для вас ця обітниця, і для ваших дітей, і для всіх, що далеко знаходяться, кого б тільки покликав Господь, Бог наш... Рятуйтеся від цього лукавого роду!" (Дії 2:37-41) Там апостол Петро заявив, що якщо вони приймуть Ісуса Христа як

підставу для того, щоб Бог пробачив їм гріхи, і хрестяться у воді, тоді вони будуть на шляху до отримання хрещення святим духом. Христос Ісус, вознісся на небо і отримавши від Отця обіцяного святого духа, був Тим, Хто міг хрестити святим духом; і тому вони мали спочатку хреститися в ім'я Христа Ісуса.- Дії 2:32, 33.

22. *Що Він тим самим дозволив? І з якої нагоди і якими словами Петро швидко привів це доручення у виконання?*

23. Умовляння Петра хреститися в ім'я Ісуса, для прощення гріхів, не слід розуміти в тому сенсі, що виправдання від гріха відбувається через занурення у воду; не слід також розуміти, що хрещення в ім'я Ісуса зображає змивання або очищення гріхів. Слід пам'ятати, що Петро звертався тут до юдеїв і прозелітів і використовував перший із "ключів Царства Небесного", щоб відкрити для їхнього розуміння знання про можливість увійти в Царство Небесне. (Дії 2:5-10) "Сімдесят тижнів" особливої прихильності Єгови до природних юдеїв ще не минули, але залишалось ще три з половиною роки. (Дан. 9:24-27) Тому Петро

переконавав уражених совістю юдеїв визнати, що вони згрішили і порушили Божий закон-заповіт щодо свого народу, особливо в тому, що відкинули Його Месію, Христа, і вбили Його. Але як євреї вони могли повернутися до Божої прихильності впродовж того часу, Його особливої прихильності до Ізраїлю, що ще залишився, проявивши віру в Месію Єгови й отримавши відпущення або прощення своїх гріхів на підставі цієї віри. Вони могли публічно висловити цю віру в Месію, занурившись у воду в ім'я Ісуса Христа. Таким чином вони символізували своє посвячення Єгови Богові через Христа. Їхнє посвячення, як народу, Богові через Мойсея і типового пасхального агня, більше не мало сили, тому що Великий Мойсей, Христос Ісус, прийшов і помер як антитиповий пасхальний Агнець, а вони відкинули Його. Тепер їм необхідно було здійснити особисте посвячення.

23. *Чому Петро вмовляв юдеїв хреститися в ім'я Ісуса на відпущення гріхів? І з якою користю для себе вони будуть це робити?*

ЗАНУРЕННЯ НА СЬОГОДНІШНІЙ ДЕНЬ

Ми сьогодні живемо, більш ніж через дев'ятнадцять століть після того дня П'ятидесятниці, коли Божий Дух зійшов на Його вірних посвячених. Серед читачів цього журналу мало природних євреїв. Більшість читачів - язичники по тілу; а такі люди ніколи не перебували в заповіді з Господом Богом за заповітом закону, укладеним в Єгипті і даним Мойсеєм на горі Синай. Отже, для таких язичників немає підстав для занурення в "хрещення Івана"; вони не мають гріхів, які вони могли б сповідувати, як скоєні проти того завіту, що був встановлений через Мойсея над типовим пасхальним ягням. Однак, коли Ісус наказав своїм послідовникам "ідіть, навчіть всі народи (гоїв, або язичників), хрестячи їх і навчаючи їх", це означало, що водне хрещення не повинно було обмежува-

тися природними євреями, але повинно було поширюватися в Богом назначений час на язичників. Так і сталося. Водне хрещення почало застосовуватися до язичників, коли Єгова Бог послав апостола Петра до Кесарії проповідувати Євангеліє італійському сотнику Корнилію та всім його домашнім.

1. *Чому хрещення Івана не підходить для язичників і коли водне хрещення почали застосовувати до них?*

2. Навіть коли Петро проповідував язичникам, які зібралися в домі Корнилія, віруючі язичники були охрещені святим духом, і було чути, як "мовами різними ті розмовляли та Бога звеличували". Чи вважав Петро, що такого хрещення святим духом було достатньо для цих освячених віруючих язичників: "Петро тоді відповів: Чи хто може заборонити

христитись водою оцим, що одержали Духа Святого, як і ми [юдейські християни]? І звелів охриститися їм у Ймення Ісуса Христа." (Дії 10:44-48) Слід зазначити, що повеління хреститися було дано не для відпущення гріхів проти заповіту закону, оскільки цей заповіт ніколи не поширювався на язичників.

2. Чи думав Петро, що хрещення Божим Духом зробило непотрібним водне хрещення, і які докази ми маємо у відповідь?

3. Отже, очевидно, що хрещення віруючих з язичників відрізнялося і відрізняється від хрещення Івана. Що ж символізувало їхнє занурення у воду? Без сумніву, воно символізувало те ж саме, що і у випадку з Господом Ісусом. Петро заявив, що Христос Ісус "залишив нам приклада, щоб пішли ми слідами Його." (1 Пет. 2:21). А що стосується слідування по Його стопах, Ісус сказав: "Коли хоче хто йти вслід за Мною, хай зречеться самого себе, і хай візьме щоденно свого хреста, та й за Мною йде." (Луки 9:23) Це зречення себе, щоб слідувати за Христом Ісусом і нести тягар Його докорів, навіть до смерті, звісно, повинно, означати посвяту Богові подібно до посвячення Ісуса. Він почав свій шлях посвячення в тридцять років, занурившись у воду, і дійсно віруючі та Його послідовники також наслідують Його приклад у питанні водного хрещення.

3. Якщо не для відпущення гріха, то що символізувало хрещення віруючих язичників?

4. Ще раз зверніть увагу на те, що хрещення Ісуса було не для відпущення гріхів, а для того, щоб символізувати Його відданість Богові й абсолютне посвячення виконувати волю Суверенного Всевишнього Бога всесвіту. Так само водне хрещення всіх тих, хто йде Його слідами, являє собою їхнє посвячення Єгови Богові, щоб виконувати Його волю зараз і надалі, тобто завжди. Те, що саме це відрізняє хрещення від хрещення Івана, показує випадок, що стався під час місіонерської подорожі Павла. У книзі Дії апостолів, розділ 19, розповідається про те, як деякі язичники в Ефесі були занурені у воду хрещенням Івана, але не отримали святого духа і його дарів. Павло поцікавився їхньою

вірою, розумінням і отримав відповідь, що вони були охрещені хрещенням Івана, здається, Аполлосом; але вони ніколи не чули ні про який святий дух. "І промовив Павло: Таж Іван хрестив хрещенням на покаяння, говорячи людям, щоб вірили в Того, Хто прийде по ньому, цебто в Ісуса. Як почувли ж оце, то хрестились вони в Ім'я Господа Ісуса. А коли Павло руки на них поклав, то зійшов на них Дух Святий, і різними мовами стали вони промовляти та пророкувати! А всіх їх було чоловіка з дванадцять." - Дії 19:1-7.

4. Як дії Павла по відношенню до язичників в Ефесі ще більше демонструє відмінність хрещення Івана і як це узгоджується зі значенням хрещення Ісуса Христа?

5. Отже, після того, як вони хрестилися у воді в ім'я Ісуса, Павло поклав на них руки, і вони були охрещені Христом Ісусом духом святим. Таким чином, ця розповідь показує, що з язичниками поводяться інакше, ніж з юдеями за часів Івана Хрестителя, і їхнє посвячення символізується водним хрещенням. Вони проходять водне хрещення, щоб символічно засвідчити, що вони посвячені виконувати волю Божу, бути мертвими відтепер для своєї власної егоїстичної волі та її світської сутності, бути живими і цілковито відданим Богові, щоб виконувати Його волю відтепер і назавжди. Навіть природні юдеї, оскільки сімдесят тижнів особливого благовоління Єгови закінчилися під час навернення Корнилія, перебувають на одному рівні з природніми язичниками; як сказав Петро: "і між нами та ними різниці Він жадної не вчинив, очистивши вірою їхні серця." (Дії 15:7-9). "Бо нема різниці поміж юдеєм та гелленом, бо той же Господь є Господом усіх, багатий для всіх, хто кличе Його". (Рим. 10:12). "А Божа правда через віру в Ісуса Христа в усіх і на всіх, хто вірує, бо різниці немає, бо всі згрішили, і позбавлені Божої слави". (Рим. 3:22, 23) Тому хрещення у воді юдея, після закінчення "сімдесяти тижнів" виключної прихильності до юдеїв, повинно мати зараз таке саме значення, як і в разі хрещення язичників.

5. Чому до язичників інші вимоги, як до євреїв, які прийняли хрещення Івана, чому і коли

змінилися вимоги до євреїв?

"В ЙОГО ІМ'Я"

6. Очевидно, що для того, щоб будь-яка людина могла прийняти водне хрещення, існують певні передумови, певні попередні кроки, які вона повинна зробити. Звісно, вона повинна вірити в Єгови Бога, у те, що Він єдиний правдивий і живий Бог, що нагороджує тих, хто шукає Його і хто вірує в Нього. (Євр. 11:6) Сотворіння повинно прийти до Єгови Бога через Христа Ісуса, "дорогу, правду і життя". (Івана 14:6) Вимоги, які Ісус виклав своїм апостолам у зв'язку з хрещенням учнів, показують, що умовою, необхідною для прийняття водного хрещення, є повне й остаточне посвячення себе Всевишньому Богу для виконання Його волі. Розглянемо ще раз повеління Ісуса: "Тож ідіть, навчіть усі народи, занурюючи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, і навчаючи їх дотримуватися всього, що Я Сам велів вам" - Мат. 28: 19, 20, Роттердам.

6. Для того, щоб тепер охреститися у воді, які загальні вимоги спочатку треба виконати і як про ці вимоги зазначається в наказі Ісуса Своім учням?

7. Про вище наведений текст повністю пояснюється в передовій статті у номері цього журналу від 15 грудня 1944 року, хрещення "в ім'я Отця" означає, що той, кого хрестять, повинен визнати, що Єгова не тільки Отець і Життєдатель всіх, хто одержує життя, але Він - Верховний Володар всесвіту; Він - Теократ, і не нам ставити запитання, нам потрібно підкорятися Його волі; ми підпорядковані Йому, і ми маємо бути слухняними Йому усією довірою і впевненістю. Хрещення в ім'я Отця має означати, що ми посвятили себе Єгові Богові на знак визнання того, що Він є законним володарем і виконавцем вселенського панування, Він - Вища влада, і кожна істота повинна, згідно з таким станом речей, підкорятися Йому і коритися Йому. Неможливо прийняти дійсне хрещення, якщо не маєш і не визнаєш цих фактів щодо імені Єгови, яке означає те, ким він є.

7. Що означає хрещення в ім'я Отця?

8. Той, хто охрещується, не може прийти до Єгови Бога на підставі власних чеснот чи праведності. Наша власна праведність і так званий "розвиток характеру" - як брудний одяг в очах Бога. Тому ми повинні хреститися в ім'я Сина Божого, Ісуса Христа. Хрещення "в ім'я Сина" означає, що ми повинні визнати той факт, що Господь Ісус Христос - великий слуга Єгови; що Він - Той, Хто пов'язаний з Єговою в Теократичному уряді; і що Він - командир і лідер, якого Єгова дав своєму посвяченому народові, щоб той слідував за Ним. (Іса. 55:4) Він також наш Відкупитель і Визволитель, і ніхто не може прийти до Отця інакше, тільки через Нього. Ми також повинні визнати, що Він - Помазанник Єгови, наділений царською владою в Небесному Царстві. Хрещення в ім'я Сина Ісуса Христа означає, що ми хрестимося і признаємо ці факти, тому, коли ми здійснюємо посвяту Богу Єгові, ми зробили це завдяки гідності Його піднесеного Сина Ісуса Христа, також від Його імені і по Його милості.

8. Чому ми повинні хреститися в ім'я Сина, і що це означає?

9. Посвята Богові не може бути здійснена нашими власними силами. Ми повинні просити про допомогу духом або активною силою Всемогутнього Бога. Тому ми хрестимося "в ім'я святого духа". Це означає, що ми хрестимося на знак визнання того факту, що святий дух, активна сила, виходить від Бога Єгови і через Його Сина Ісуса Христа. І цей святий дух використовується для виконання волі Єгови. Коли ми хрестимося у воді в ім'я святого духа, це означає, що ми визнаємо силу Бога, і тому зобов'язуємося робити, діяти і говорити в гармонії зі святим духом або активною силою Бога, і ми не будемо йти проти святого духа або хулити його. Ні; але ми будуватимемо своє життя, наскільки це можливо, так, щоб служити, працювати і співпрацювати зі святим духом Божим. Ми молимося про те, щоб дедалі більше й більше бути сповненими його святим духом і бути керованими ним, а не бути керованими нашою власною егоїстичною волею або

волею будь-якої іншої людини - Луки 11:13; Еф. 5:18; Гал. 5:16, 18; 6:8.

9. Чому ми повинні хреститися в ім'я святого духа, і що це означає?

10. З огляду на значення хрещення в ім'я цих трьох, тепер стає цілком зрозуміло, що людина повинна бути, повністю присвячена Богові, ще до занурення у воду. Інакше водне занурення нічого не означає в очах Бога, крім невігластва або лицемірства. Якщо людина не охрестилася у воді на знак чесного й розумного посвячення Богові через Христа Ісуса, вона ніколи не зможе отримати хрещення святим духом, яке Ісус розпочав у день П'ятидесятниці через десять днів після вознесіння, сівши праворуч від Бога. Таке хрещення духом було призначене тільки для тих послідовників Христа Ісуса, які стають членами Його Тіла під Його Головою. Про це апостол Павло пише у своєму Посланні до посвячених у Коринті, які були членами Тіла Христового, кажучи: "І кожному (в тілі) дається виявлення Духа на користь... Бо як тіло одне, але має членів багато, усі ж члени тіла, хоч їх багато, то тіло одне, так і Христос. Бо ми всі одним Духом охрищені в тіло одне, чи то юдеї, чи геллени, чи раби, чи то вільні, і всі ми напоєні Духом одним... І ви тіло Христове, а зосібна ви члени!" - 1 Кор. 12:7-27.

10. а) Якою, виходить, має бути позиція людини по відношенню до Бога? б) Яке ще хрещення не могло слідувати за водним, якщо тільки людина не зайняла певної позиції, і коли почалося таке хрещення?

ХРЕЩЕНИЙ СВЯТИМ ДУХОМ

11. Примітно, що аж до 1931 року н.е. ті освячені, які мають і показують докази того, що вони стали членами "тіла Христового", були охрещені у воді, щоб символізувати їхнє посвячення Богові; і Бог прийняв їх, щоб вони були пов'язані з Христом Ісусом у небесному царстві. Тому Бог милостиво виправдав їх через віру в пролиту кров Христа Ісуса і прийняв їх у жертву разом зі Своім Сином в ім'я Єгови. Тому Він породив їх від Свого духа або життєвої сили, щоб вони стали Його духовними синами, "спадкоємцями Божими і

співспадкоємцями з Христом". Як таких духовних синів Бог помазав їх своїм духом, щоб вони були його свідками і слугами у Христі, і таким чином вони були хрещені його духом у тіло Христа. Тобто, дух Божий для здійснення Своєї роботи перебуває на всьому тілі Христа, занурюючи його у всій повноті, і всі члени тіла помазані через свого Голову Христа Ісуса. (1 Івана 2:20, 27) Такі члени тіла, якщо вони будуть вірні до кінця, повинні з'єднатися зі своїм Головою в небесній славі, за межами життя в плоті.

11. Загалом, до яких пір, діє таке "хрещення" і які кроки ведуть до хрещення в тіло Христа?

12. Оскільки Христос Ісус поклав Своє земне життя, щоб оправдати ім'я Свого Небесного Отця, також Він відкинув усе земне, Єгова Бог породив Його до небесного життя, тому хрещення в тіло Христа означає смерть із Ним, людська природа відкинута навіки. Апостол пояснює нам це в посланні до Римлян 6:3-11, кажучи: "Чи ви не знаєте, що ми всі, хто христився у Христа Ісуса, у смерть Його христився? Отож, ми поховані з Ним хрищенням у смерть, щоб, як воскрес Христос із мертвих славою Отця, так щоб і ми стали ходити в обновленні життя. Бо коли ми з'єдналися подобою смерті Його, то з'єднаємось і подобою воскресення, знаючи те, що наш давній чоловік розп'ятий із Ним, щоб знищилось тіло гріховне, щоб не бути нам більше рабами гріха, бо хто вмер, той звільнився від гріха! А коли ми померли з Христом, то віруємо, що й жити з Ним будемо, знаючи, що Христос, воскреснувши з мертвих, уже більш не вмирає, смерть над Ним не панує вже більше! Бо що вмер Він, то один раз умер для гріха, а що живе, то для Бога живе. Так само ж і ви вважайте себе за мертвих для гріха й за живих для Бога в Христі Ісусі, Господі нашім".

12. Що означає хрещення в тіло Христове і як апостол Павло докладно описує це в Римлянам 6: 3-11?

13. Апостол Павло про хрещення в тіло Христове через святого духа говорить в посланні до Галатів 3:27, 28: "Бо ви всі, що в

Христа охристілися, у Христа зодягнулися! Нема юдея, ні грека, нема раба, ані вільного, нема чоловічої статі, ані жіночої, бо всі ви один у Христі Ісусі!". Показуючи, що це хрещення у смерть Христа, яке має завершитися фактичною смертю в тілесному тілі, кожного в ім'я Боже, апостол пише членам тіла, говорячи: "І ви маєте в Нім повноту, а Він Голова всякої влади й начальства. Ви в Ньому були й обрізані нерукотворним обрізанням, скинувши людське тіло гріховне в Христовім обрізанні. Ви були з Ним поховані у хрищенні, у Ньому ви й разом воскресли через віру в силу Бога, що Він з мертвих Його воскресив. (Кол. 2:10-12) Таке хрещення у смерть, у скорботах, які стискають людину, очевидно, є тим, про що Христос Ісус зазначив, коли сказав: "Я ж маю христитися хрищенням, і як Я мучуся, поки те сповниться!". (Луки 12:50) Його хрещення у воді від рук Івана вже було здійснено, але не це хрещення на смерть під вогненним випробуванням чесності по відношенню до Бога. Ісус вказав на це хрещення на смерть, коли сказав Якову та Івану, які колись були учнями Івана Хрестителя і, безсумнівно, хрестилися від нього у воді, такі слова: "Чи ж можете ви пити чашу, що Я її п'ю, і христитися хрищенням, що Я ним хрищуся? Вони відказали Йому: Можемо. А Ісус їм сказав: "Чашу, що Я її п'ю, ви питимете, і хрищенням, що Я ним хрищуся, ви охриститеся." - Марка 10:38, 39.

13. Що Павло говорить про хрещення в Гал. 3 і Колоссянам 2? І як слова Ісуса, звернені до Його учнів, показують на випробування, пов'язані з таким хрещенням?

14. У гармонії з таким хрещенням у смерть, апостол Павло говорив, що він поставив собі за мету пізнати Христа, і "щоб пізнати Його й силу Його воскресення, та участь у муках Його, уподоблюючись Його смерті." (Фил. 3:10). З цієї ж причини Павло говорив про членів тіла Христового як про "хрещених у смерть", тобто охрещених для того, щоб бути мертвими з Христом Ісусом, щоб після воскресіння мертвих жити з Ним у небесному царстві - 1 Кор. 15:29; 2 Тим. 2:11, 12.

14. Що ж Павло поставив собі за мету? Що

він мав на увазі коли говорив про "хрещених у смерть"?

15. Саме про хрещення святим духом йдеться в Ефесянам 4:4, 5: "Одне тіло, один дух, як і були ви покликані в одній надії вашого покликання. Один Господь, одна віра, одне хрещення." Хрещення єдине в тому сенсі, що всі члени Тіла Христового приймають це хрещення одним духом; воно спільне для всіх. Це не означає, що водне хрещення не потрібне і не приписується щодо тих, хто стає членами тіла Христового і помазаний духом. Щоправда, апостол Павло каже: "Чи в Павлове ім'я ви христились? Дякую Богові, що я ані одного з вас не хрестив, окрім Кріспа та Гая, щоб ніхто не сказав, ніби я охрестив був у ймення своє. Охрестив же був я й дід Степанів; більш не знаю, чи хрестив кого іншого я." Але ці слова, звернені до членів тіла Христового в місті Коринті, не означають, що Павло побачив, що водне хрещення було неправильним або більше не потрібним, і що він перестав хрестити у воді, обмежившись виключно проповіддю. (1 Кор. 1:13-17) Факти не підтримують такого висновку.

15. Оскільки Павло каже, що є "одне хрищення", чи означає це, що водне хрещення не потрібне? І чи не підтверджують це його слова в 1 Коринтян 1:13-17?

16. У Діях Апостолів, розділ 18, розповідається про прихід Павла до Коринфа і про хрещення вищезгаданого Кріспа. Пробувши в Коринті понад півтора року, Павло поїхав, і немає прямих свідчень, що він коли-небудь повертався (Дії 20:1-3), але він написав два послання до тамтешньої громади. Покинувши Коринф, Павло під час своєї подорожі зайшов до Ефеса, з якого, як вважають деякі авторитети (Веймут, Діаглотт, Хорн, Сміт та ін.), Павло написав своє перше Послання до Коринтян. Незважаючи на те, що Павло сказав у цьому посланні, Дії 19:1-7 розповідають про те, що Павло спонукав дванадцятьох людей в Ефесі, раніше хрещених Івановим хрещенням, прийняти повторне хрещення, цього разу "в ім'я Господа Ісуса".

16. Звідки Павло написав 1 послання до Коринтян? І яка подія в цьому місті доказує,

що дійсно 1 Коринтян 1:13-17 означає, що водне хрещення не потрібне?

17. Ще пізніше Павло, звертаючись до юрби розлючених юдеїв у Єрусалимі, не посоромився визнати правильність водного хрещення і процитував слова Ананії, сказані Павлу після його звернення: "А тепер чого гаєшся? Уставай й охрестися, і обмиє гріхи свої, прикликавши Ймення Його!". (Дії 22:16) "і зараз видючий він став... І, вставши, охрестився." (Дії 9:18) Таким чином, немає жодних доказів для аргументу декого, що після хрещення духом, хрещення у воді перестало мати значення і було скасовано апостолами та ранньою церквою; але всі докази свідчать про протилежне. Також видно, що хрещення в смерть Христа і в Його тіло - це не те, що символізує водне хрещення. Оскільки Бог визначає і вирішує, чи буде посвячений охрещений, у тілі Христа як духовний син, занурення у воду має являти собою просто занурення у волю Божу, посвячення людини для виконання Божої волі.

17. Додатковим доказом чого, є звернення Павла до натовпу в Єрусалимі? І чому водне хрещення не символізує хрещення в смерть і тіло Христа?

ХРЕЩЕННЯ "ІНШИХ ОВЕЦЬ"

18. Сьогодні, а особливо з 1931 року, більшість тих, хто прийшов до Господа Ісуса Христа, Доброго Пастиря, і охрестився у воді, справді прийшли, щоб виконати волю Божу передбачену для них. Але факти, які відтоді розкрилися і Писання, які були розкриті відтоді, показують, що ці тисячі і тисячі посвячених, досі не мають жодної духовної надії, яка б підносилася в їхніх серцях стосовно життя в дусі на небесах. Вони сподіваються тільки на життя на цій землі в Царстві Божому і прагнуть з Божої ласки пережити битву Армагеддон, продовжуючи бути слухняними після неї, ніколи не вмирати на землі. Очевидно, що занурення у воду, через яке вони пройшли, не могло символізувати хрещення в тіло Христа, а отже, в Його смерть. Воно повинно зображати їхнє посвячення Всевишньому Богу через Христа, щоб

бути мертвими і похованими для своєї власної волі і жити в майбутньому для виконання Божої волі, слідуючи за Христом Ісусом і останком членів Його тіла, "малого стада" та виконуючи роботу, яка тепер має бути виконана до Армагеддону. Можна поставити запитання: Чи дозволене і чи підтримується Словом Божим хрещення людей доброї волі, які не стануть членами Тіла Христового? Цілком очевидно, що так!

18. Які факти, особливо після 1931 року, щодо охрещених людей доброї волі, ще більше свідчать про належне розуміння, значення водного хрещення?

19. У 1 Коринтян 10:1, 2 написано: "Не хочу я, браття, щоб ви не знали, що під хмарою всі отці наші були, і всі перейшли через море, і всі охрестилися в хмарі та в морі в Мойсея". З водною хмарою над ними і водами Червоного моря по обидва боки від них, ізраїльтяни, рятуючись від єгипетських військ, хрестилися в Мойсея як у посередника Єгови, вождя Його народу, видимого земного представника Бога. У зв'язку з цим слід зазначити такий факт. Коли ізраїльтяни пройшли сухими ногами через Червоне море, з ними була "змішана громада" людей доброї волі, не ізраїльтян, вони приєдналися до народу заповіту Єгови, щоб поклонятися й служити йому разом з ізраїльтянами. (Вих. 12:37, 38) Їхнє подальше перебування з ізраїльтянами в пустелі (Чис. 11:4) показує, що ця змішана громада доброї волі також пройшла через Червоне море і була під хмарою, а отже, хрестилася в Мойсея як видимого главу типової організації Єгови на землі. Таким чином, тут, у типі, можна знайти аргумент і підставу для водного хрещення сучасних "людей доброї волі", яких прикладом була та "змішана громада".

19. Як обставини переходу Червоного моря з Мойсеєм служать аргументом і підставою для водного хрещення людей доброї волі?

20. Основану на Писанні підставу для занурення таких людей доброї волі або "інших овець" Господа можна знайти в обставинах дня Ноя, на які посилається 1 Петра 3:20, 21. До числа восьми душ, які врятувалися в

ковчезі, входили три сини Ноя та їхні дружини. Говорячи про те, що вони сховалися в ковчезі й були ув'язнені в ньому разом із Ноем і його дружиною для порятунку від потопу, апостол Петро пояснює: "Того образ, хрищення не тілесної нечистоти позбуття, але обітниця Богові доброго сумління, спасає тепер і нас воскресенням Ісуса Христа". Пошук доброго сумління по відношенню до Бога або прагнення до сумління, правильного по відношенню до Бога, полягає в повному посвяченні себе Богові, а потім у прагненні виконати це посвячення. Це посвячення символізує занурення у воду. Тож, коли сини та невістки Ноя сховалися в ковчезі, що належить Ною, ми маємо ще одну ілюстрацію з Писання, яка доводить придатність занурення у воду для тих, хто сьогодні стає "іншими вівцями" Великого Ноя, Христа Ісуса.

20. Яка обставина, пов'язана з потопом часів Ноя, є аргументом, що підтверджує хрещення "інших овець"?

21. Спасіння, звісно ж, не досягається винятково водним хрещенням, як дехто інтерпретує доданий вірш із Марка 16:16, але досягається виконанням того, що символізує водне хрещення, а саме: повне посвячення себе Богові через віру в Христа Ісуса. Хрещений повинен продовжувати бути вірним Богові, слідуючи слідами Сина Божого, щоб зрештою здобути вічне життя. Таким чином, він повинен продемонструвати на ділі щирість своєї віри в Бога і в свого Відкупителя, Христа Ісуса.

21. Чи спасіння здобувається виключно завдяки водному хрещенню? і чому?

22. Отже, якщо водне хрещення символізує безумовне посвячення віруючого Богові, то чи можна сказати, що водне хрещення не буде потрібне після битви Армагедон під час тисячолітнього правління Христа Ісуса і членів Його тіла? Посвячення Богові, безсумнівно, буде потрібне для тих, хто бажає мати вічне життя в раю на землі. Воскресіння неправедних, які перебувають в могилах і чинили зло, і хто воскресне у воскресінні суду, не означає

тиме їхнього автоматичного посвячення Богові. (Івана 5:28, 29) "Буде воскресіння мертвих, праведних і неправедних" (Дії 24:15); і, звісно, неправедні не будуть посвячені Богові. Злочинець, який помер на дереві разом з Ісусом, просячи, щоб Він пом'янув його у Своему Царстві, помер не посвяченим. І з могили в земний рай він теж вийде непосвяченим. (Луки 23:39-43) Він та інші неправедні, які прийдуть на суд, муситимуть вирішити, чи присвятити себе Богові й коритися Царю та Відкупителеві і здобути життя, дотримуючись своїх обітниць посвячення, навіть якщо сатана буде відпущений наприкінці тисячі років.

22. Розуміючи, що означає водне хрещення, тоді як щодо такої практики після Армагедону під час царювання Христа?

23. Подібним чином, діти, народжені після Армагедону "великою громадою" "інших овець" Господа, які виживуть у цій битві та згодом виконають Божественний мандат "плодіться й розмножуйтеся, і наповнюйте землю", будуть зобов'язані здійснити особисте посвячення Богові через Царя Ісуса Христа. Вони повинні будуть виконати це посвячення, якщо хочуть здобути вічне життя на землі. - Буття 1:28; 9:1, 7.

23. Як щодо посвячення дітей, народжених "великою громадою", що пережила Армагедон?

24. Не може бути більш підходящого символу, безумовного посвячення, всіх цих людей Богові, ніж той символ, який здійснив Сам Син Божий, занурившись у води Йордану. І незалежно від того, буде це під час 1000-літнього царювання Христа чи ні, хрещення у воді тих, хто дотепер посвятився Богу і Його Царю Ісусу Христу, є справжнім і згідно з волею Божою аж до антитипового потопу - битви Армагедон. - Див. "Вартову Башту", 1 жовтня 1916 р., стор. 294.

24. (а) Чому немає більш відповідного символу посвячення? (б) До якого часу, принаймні, такий символ є дійсним і відповідає Божій волі?

ПИТАННЯ

Ті, хто приходить для занурення у воду, повинні мати на увазі вищевикладені факти і розуміння Писання, коли вони підходять до того, хто здійснює занурення у воду. Вони повинні серйозно відноситися до хрещення, а не легковажно з посмішкою. Коли Ісус хрестився від Івана Хрестителя, Він був молитовно налаштований; Він був серйозний і відповідальний, як показано в Євангелії від Луки 3:21.

Коли кандидати віддають себе для занурення у воду, нехай вони пам'ятають, що раніше вони цілковито й безмежно посвятили себе Богові через Його Сина Ісуса Христа, щоб бути мертвими й похованими для своєї власної природної волі та жити після цього новим життям через виконання Божественної волі за допомогою та під керівництвом Його святого духа. Ніхто не може визначити, чи може хто-небудь із тих, кого занурюють з 1931 року, згодом народитися від Божого Духа і стати одним із Його духовних синів, покликаних небесним покликанням, зайняв-

ши тим самим місце того, хто виявиться невірним і негідним місця в небесному Царстві з Христом Ісусом.

Перед зануренням адміністратор має поставити кандидатам відповідні запитання, на які вони мають дати ствердні відповіді. Зміст таких запитань має бути таким:

Чи визнаєш ти себе грішником, який потребує спасіння від Бога Єгови? І чи ти визнаєш, що це спасіння походить від Нього, через Його Відкупителя Ісуса Христа?

На підставі цієї віри в Бога і передбачене Ним відкуплення, чи посвятив ти себе безумовно виконувати відтепер волю Божу, як вона є відкрита тобі через Христа Ісуса з Слова Божого, за допомогою Його святого духа?

Ті, хто відповів "так" на обидва ці запитання, гідні, у світлі Святого Письма, бути прийнятими і зануреними у воду. Угодно Богу і згідно з Його волею, а також заповідано Ним, щоб такі люди були хрещені.

ЧОМУ МИ ЦИТУЄМО БІБЛІЮ?

ЧОМУ свідки Єгови цитують Біблію? Відповідь така, тому що Біблія - це Боже Слово та істина. Люди, які жили на землі до Мойсея, не використовували Біблію і не цитували її. Чому ні? Тому що сам Мойсей написав перші п'ять книг Біблії під диктовку Бога Єгови. До цього часу Бог спілкувався зі своїми вірними людьми на землі через своїх ангелів, духовних створінь. (Бут. 18:1-33; 19:1, 15). Бог говорив з Мойсеєм через свого ангела і дав йому вказівку, що йому робити, коли він залишить дім свого тестя і повернеться до Єгипту. Незадовго до того, як народ Мойсея, ізраїльтяни, покинули Єгипет, Бог уклав з ними заповіт і використовував Мойсея як представника і посередника для цієї мети. Коли ізраїльтяни або євреї досягли гори Синай після виходу з Єгипту, там Бог підтвердив

Свою угоду з ними, давши їм Свій основний закон, написаний на двох кам'яних скрижалях. Через Мойсея він також передав їм свої різні постанови. Бог казав Мойсеєві, що писати, і Мойсей написав, як йому було велено; і в такий спосіб з'явилися перші п'ять книг Біблії в тому вигляді, в якому вони викладені в даний час.

Біблійна розповідь показує, що Бог Єгова створив людину за своїм образом і подобою, що Він створив землю для проживання людини, і що він дав вказівки першій людині, що вона повинна робити, щоб зберегти свою непорочність і належне становище перед Господом Богом. Сатана диявол повстав проти Бога, а пізніше разом з ним і орда злих ангелів; цей натовп нечестивців згодом напав на людство, щоб відвернути його від Бога і тим самим знищити його. Цілком розумно,

що Бог дав слухняним людям, які протистояли дияволу, Своє слово, щоб направити їх на правильний шлях. Це Бог робив через своїх ангелів або посланців на певний час; а потім, свого часу, він доручив своїм вірним слугам зробити письмовий запис його послання людству, яке називається "Біблія". Відтоді Бог зберіг його на благо тих, хто бажає знати, що є правильно. Мойсей був повністю відданий Господу Богу, і Бог обрав його для написання перших книг Біблії. Після цього інші вірні служителі Господа написали уривки з Біблії, як Бог повелів їм і продиктував їм. Один з тих вірних служителів написав: "Дух Господній говорить в мені, а слово Його на моїм язичку! (2 Сам. 23:2) Інший, апостол Петро, ще раз свідчив про богонатхненність Біблії, кажучи, що святі мужі Божі, тобто мужі, віддані Богові, говорили, будучи спонукувані Його святим духом. (2 Пет. 1:21). Тому Ісус Христос вільно цитував Біблію.

Деякі люди кажуть: "Я не вірю, що всемогутній Бог існує, і тому я не вірю Біблії". Такі люди не можуть побачити і зрозуміти правду і абсолютно нічого не знають, яке має бути відношення людини до Творця. Диявол зробив людей розумово сліпими; і це він зробив для того, щоб правда не засяяла в їхньому розумі. (2 Кор. 4:4). Розсудлива і розумна людина, просто озирюючись навколо себе і спостерігаючи за існуючими речами, повинна знати, що є великий Творець, який створив усе видиме; і цей великий Творець явлений, як Всемогутній Бог і Творець усього сущого, володіє мудрістю, недоступною людському розумінню. Той, хто не вірить Богові, ніколи не зможе зрозуміти правду і повинен залишатися в темряві. Написано, і тут ми цитуємо Євреїв 11:6: "Догодити ж без віри не можна. І той, хто до Бога приходить, мусить вірувати, що Він є, а тим, хто шукає Його, Він дає нагороду." Людина, яка каже, що Творця немає - дурень; про це наші читачі можуть прочитати у Псалмі 13:1. Якщо людина зараховує себе до розряду дурнів, це показує, що вона повністю перебуває під контролем диявола, найлютішого ворога людини.

Бог не примушує людину вірити в правду,

яка міститься в Його Слові. Він ставить перед людиною правду і дозволяє людині проявити своє власне бажання, приймати її чи ні. Бог є світло, образно кажучи, це той, хто покриває себе світлом. (1 Івана 1:5; Пс. 103:2) Його світло правди не дано тим, хто служить дияволу; і це видно з того факту, що злі ангели диявола скуті темрявою і не в силах досягнути задум Божий. "Світло сіється для справедливого". (Пс. 96:11). Людина, яка тішиться законом Божим і намагається ходити праведно, ходить у світлі і є благословенна. - Пс.1:1, 2.

Біблія не була написана для дурнів, і цей журнал видається не для дурнів. Біблія була написана і дана людині для допомоги і керівництва, щоб така людина доброї волі і з добрими намірами могла отримати вичерпну пораду щодо правильного шляху, щоб вона могла залишитися на боці Бога і відмовилась служити дияволу. Тому у 2 Тимофія 3:16, 17 говориться: "Усе Писання Богом надхнене, і корисне до навчання, до докору, до направи, до виховання в праведності, щоб Божа людина була досконала, до всякого доброго діла готова." Цей журнал намагається в простій формі представити Біблію людям, які хочуть знати правду. Не очікується, що це буде оцінено або використано іншими. Писання містить Слово Боже, воно є правдивим і належним керівництвом для людини, яка хоче знати і чинити правильно. "Для моєї ноги Твоє слово світильник, то світло для стежки моєї. Правда підвалина слова Твого, а присуди правди Твоїї навіки. Радію я словом Твоїм, ніби здобич велику знайшов. Я неправду ненавиджу й бріджуся нею, покохав я Закона Твого!" (Пс. 118: 105, 160, 162, 163).

Досконалий Ісус, свідчив про Слово Боже, як написано в Біблії, яку ми цитуємо, і він сказав: "Твоє Слово то правда". (Івана 17:17). Однак нехай ніхто не думає, що одного лише володіння Біблією або випадкового читання її текстів достатньо для того, щоб знайти віру. Багато людей кажуть: "У мене є Біблія, і я знаю, чого вона вчить". І все ж вони абсолютно не знають, що в ній міститься, і в чому її сенс. Біблія найбільше джерело знань і мудрості. Людина, яка бажає пізнати правду, повинна вивчати Біблію і таким чином,

вчитися, щоби бути схваленою Богом. Їй не повинно бути соромно визнавати перед усіма, що все хороше походить від Всемогутнього Бога. (2 Тим. 2:15). У цьому відношенні лагідна людина має перевагу. Лагідна людина чесна у своєму бажанні вчитися; і якщо людина пристосовує себе до призначеного Богом шляху, вона обов'язково навчиться; як написано: "Він провадить покірних у правді, і лагідних навчає дороги Своєї! Всі Господні стежки милосердя та правда для тих, хто Його заповіта й свідоцтва додержує." - Пс. 24:9, 10.

Багато релігійних священнослужителів заперечують Біблію. Чому? Тому що вони не люди Божі, а є на боці диявола. Усі так звані "вищі критики" належать до цього класу. Такі люди мудрі у своєму марнославстві й бажають блищати в очах інших людей і мати честь і хвалу, яка по праву належить Всемогутньому Богові. Таким чином, вони опиняються в товаристві диявола. Вони володіють мирською мудрістю, як написано: "Бо написано: Я [Бог] погублю мудрість премудрих, а розум розумних відкину! Де мудрий? Де книжник? Де дослідувач віку цього? Хіба Бог мудрість світу цього не змінив на глупоту? Бо Боже й немудре розумніше воно від людей, а Боже немічне сильніше воно від людей!" (1 Кор. 1:19, 20, 25).

Думка людини не має жодної цінності, якщо ця висловлена думка суперечить Слову Божому і тому не може бути підкріплена належними цитатами з Біблії. Якщо ви будете слідувати вченню людей, ви неодмінно залишитеся в темряві. Усі люди по своїй природі недосконалі, люди зростають у знанні та мудрості тільки тоді, коли вони прагнуть пізнати і виконувати волю Бога. З цієї причини людина, яка заперечує Біблію, як натхненне Богом Слово, є не розумною, не залежно чи це священник або сажотрус. Неро-

зумно довіряти думці людини це веде до вірної загибелі. Прочитуємо Псалом 146:3: "Не надійтесь на князів, на людського сина, бо в ньому спасіння нема." Але пізнання Бога, довіра Йому і дотримання Його вказівок веде до життя і щастя. "Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся! Пізнавай ти Його на всіх дорогах своїх, і Він випростує твої стежки." (Притчі 3:5, 6). "Життя ж вічне це те, щоб пізнали Тебе, єдиного Бога правдивого, та Ісуса Христа, що послав Ти Його." (Івана 17:3) Якщо людина бажає пізнати правду, вона повинна тоді все доводити Словом Божим, яке є правдивим, і повинна міцно триматися того, що перебуває в гармонії зі Словом Божим. Все інше на боці ворога людини, сатани диявола. - 1 Сол. 5:21.

Диявол - князь темряви, і він докладає всіх зусиль, щоб тримати людей у незнанні правдию отже, тримати їх у темряві. Чому релігійні лідери, священнослужителі, зокрема римо-католицькі "отці церкви", намагаються утримати людей від вивчення і розуміння Біблії? Чому вони веліли своїм парафіянам відмовлятися читати все, що пояснює Біблію? Чому вони кажуть людям знищувати книги і журнали, такі як цей, які представляють біблійну точку зору, наскільки це можливо? Відповідь така: тому що вони агенти і представники диявола, знають вони про це чи ні. Так і має бути, бо хто не за Господа, той проти Нього; для чого ми й цитуємо Ісуса в Матвія 12:30. З егоїстичних причин вони хочуть тримати народ у невігластві, щоб духовенство могло тримати народ у покорі, отримувати почесні й похвали від народу, і, що не менш важливо, збирати фінансову підтримку, яка приходить завдяки впливу, що вони мають на народ, що дає їм змогу наживатися на ньому.

САМУЇЛ, РЕВНИЙ ПРИХИЛЬНИК ТЕОКРАТІЇ

Досконале правління виходить тільки від Бога Єгови. Він - великий Теократ, будь-яка інша форма правління далека

від досконалості істинного Теократичного правління. Монархії, демократії, диктатури, ніщо з них не зрівняється з Теократією.

Людство, в цілому, сьогодні повністю випустило з уваги це кероване Богом правління, у своєму не обдуманому вимаганні різних форм людського правління. Навіть значна купа людських невдач у виборі уряду, що накопичилася за століття історії, не шокує їх, але в ці "останні дні" те ж саме покоління продирається через свою другу криваву світову війну в гонитві за тією ж волею. Вогонь, який повністю вислизнув від них після першої світової війни. Але багато хто досить реалістичний, щоб зазирнути за рожеві обіцянки політиків і побачити безліч задіяних роз'єднуючих сил, які прирекли післявоєнну єдність ще до закінчення глобальної війни, і вони дивуються. Нехай вони спрямують свої надії і сили від правління людей і правління демонів до Теократії Єгови і будуть ревні до неї. Нехай вони будуть так само ревні до цього, як і пророк Самуїл.

Народження Самуїла стало відповіддю на старанну молитву його матері Анни, яка за обітницею присвятила його на довічне служіння Теократу. Він ніколи не відхилився від цього. Щойно його відлучили від грудей, Анна повела його з місця його народження в Рамі на північ, у скінію в Силомі, щоб залишити його там із первосвящеником Ілієм (1 Сам. 1:11, 19-28). Служіння Самуїла почалося у вирішальний момент, у час, коли поклоніння Єгови в Ізраїлі було в занепаді. Ілій та його сини не виконували своїх священницьких обов'язків, а нищість його синів, зокрема, багатьох відвернула від служіння Єгови. Гарячого завзяття до Теократії не вистачало. У результаті "слово Єгови було рідкісним у ті дні, не було широко розповсюдженого видіння". (1 Цар. 3:1, Am. Stan. Ver., на полях; 1 Сам. 3:1). Не було повного одкровення і широкого поширення слова Єгови серед людей. Але з піднесенням Самуїла в Ізраїлі з'явилася нова сила. Це була людина, чие завзяття до теократичного порядку зробило її придатною для Бога, і третій розділ Першої книги Царств (1 Самуїла) розкриває, що він отримав "відкрите видіння" від Господа. Це була звістка про загибель беззаконного дому Іллі. Відтоді Єгова завжди був із Самуїлом, і по всій землі Ізраїлю він

був визнаний пророком Єгови. - 1 Сам. 3:2-21.

Наступний випадок, у якому Самуїл відіграв помітну роль, описаний у сьомому розділі. Минуло багато років. Ковчег перебував протягом двадцяти років у Кіріаф-Іарімі, куди його доставили филистимляни після семимісячного полону. Ізраїль оплакував Господа, і Самуїл велів їм відкинути язичницьких богів, яким вони поклонялися, і звернутися до Єгови. Ізраїль підкорився, і Самуїл скликав збори в Массіфі. Филистимляни, будучи благочестивими вірянами і демонопоклонниками, виступали проти такої свободи поклоніння Єгови. Повністю пробудивши свій фанатичний релігійний гнів, вони рушили проти ізраїльтян, щоб вступити в бій. Ізраїльтяни благали Самуїла: "Не переставай кликати за нас Господа, нашого Бога, і нехай він спасе нас...". "І кликав Самуїл до Господа за Ізраїля, а Господь відповів йому". Єгова прогримів з небес на ненависних филистимлян, які їх гнобили, і Ізраїль долучився до переможної битви та вразив розгублені й налякані ворожі полчища. - 1 Сам. 7: 8-11.

Єгова почув Самуїла. Це добре узгоджується з ім'ям Самуїла, яке означає "почутий Богом, ім'я Бога, призначений Богом". Відповідно до подальшої відповідності своєму імені Самуїл вшанував ім'я Бога і теократично визнав своє призначення суддею і пророком від Бога. Ізраїльтяни також визнали цей останній факт. Судячи з усього, Єгова завдав филистимлянам нищівного удару. Здавалося, це привело їх до повної втечі і поклато початок кампанії зі звільнення ізраїльських міст. (1 Сам. 7:13, 14). Цей випадок також став поворотним моментом у житті Ізраїлю, оскільки вони відмовилися від поклоніння богам-демонам. Самуїл старанно і невпинно служив, щоб інформувати їх про теократичний порядок. Схоже, що, будучи слугою своїх братів, він намітив маршрут, яким він мав пройти територією Ізраїлю. "І ходив він рік-річно, і обходив Бет-Ел, і Гілгал, і Міцпу, і судив Ізраїля по всіх тих місцях. І вертався до Рами, бо там був дім його, і там судив Ізраїля. І він збудував там жертівника для Господа." - вірш 16, 17.

У старості сталася найважливіша подія в

житті Самуїла. Це дуже засмутило його, бо означало відмову народу від теократичного правління. Його сини не ходили його дорогою, але брали хабарі та перекручували правосуддя, коли він зробив їх суддями над Ізраїлем. Люди не вірили в них, і вони не вірили в те, що Господь настановить відповідного наступника старіючому Самуїлу. І зібралися старійшини Ізраїлю до Самуїла в Рамі і зажадали: "Тепер настанови нам царя, щоб судив нас, як у всіх народів". Вони віддавали перевагу монархії над Теократією. Самуїл був незадоволений і засмучений, але Єгова сказав йому: "Не тобою вони погордували, але Мною погордували, щоб я не царював над ними". Після цього Самуїл під натхненням передбачив, яким буде їхній цар. Це була картина втрати свободи, регламентації та податків і, зрештою, гіркого плачу до Господа через царя. Проте люди були налаштовані на злу мету. Вони хотіли чоловічого правління; і повинні були його одержати, з усіма печалями і нещастями, причиною яких був їх вибір. - 1 Цар. 8:1-22.

Після цього Самуїл зустрів Саула, розмовляв з ним, обідав з ним і гуляв з ним. Єгова вказав на Саула, як першого царя Ізраїлю. Отже, "І взяв Самуїл посудинку оливи, та й вилляв на його голову, і поцілував його та й сказав: Чи це не помазав тебе Господь над спадком Своїм на володаря?" (1 Цар. 10:1) Це було перше помазання Саула. Незабаром після цього було публічно оголошено про царювання Саула. Самуїл скликав збори в Массифі. Зі вступними зауваженнями про те, що вони відкинули Єгову, Бога, який врятував їх від усіх їхніх негараздів, і зажадали людського царя, їм було сказано постати перед Господом племенами і тисячами, сім'ями і окремими людьми. За жеребом вибрали коліно Веніаміна, відсіювання тривало доти, доки царем не призначили Саула. Народ радів і кричав з приводу нещасного випадку, відмови від Теократичного правління.

Після перемоги Саула над аммонітянами Самуїл скликав збори для відновлення царства. Він змусив їх засвідчити, що він нікого не обдурив. Також він сказав: "Ось, сини мої з вами". Це говорить про те, що на відміну від

Ілія, Самуїл не залишив своїх синів на державній службі, коли вони виявилися невідповідними, але повернув їх до лав народу. Далі він сказав їм, що якщо вони і їхній цар будуть коритися Богові, то підуть благословення, а якщо ні, то горе вам! Потім він продемонстрував їм гнів за їхнє прохання про царя: "Чи ж сьогодні не жнива на пшеницю? Я покличу до Господа, і Він пошле грім та дощ, а ви пізнаєте й побачите, що велике ваше зло, яке ви зробили в Господніх очах жаданням для себе царя. І кликнув Самуїл до Господа, а Господь послав того дня грім та дощ. І ввесь народ сильно злякався Господа та Самуїла!" (1 Сам. 12:2, 14-18) Дощ під час жнив пшениці був рідкісним явищем, не інакше як дивом.

На наступній зустрічі Самуїла з Саулом Єгова відкинув його як царя, хоча минуло всього два роки його правління. Царство буде забране від дому Саула. (1 Сам. 13: 1, 8-15). Відмова посилюється пізніше, під час чергового акту непослуху з боку Саула. З цієї нагоди Самуїл сам виправляє помилку, привівши царя амаликитян Агага. Агаг прийшов з труднощами і сказав: "Звичайно, гіркота смерті минула". Але Самуїл був не з тих, хто "залишає минуле в минулому", коли йдеться про порушення Божого закону. Він "розрубав Агага на частини перед Господом у Гілгалі" і залишив понівечені останки лежати там як свідчення нечестивому Саулу. Самуїл ніколи більше не приходив до Саула, хоча той приходив до Самуїла з наміром заподіяти шкоду тому, хто тікав до Самуїла за захистом. - 1 Сам. 15:1-35; 19:19-24

У проміжку між цими двома відкиданнями Саула, Самуїл отримує вказівку від Господа помазати іншого на місце неслухняного царя. Тоді Самуїл дізнався, що Єгова судить не за зовнішнім виглядом, як людина, але що Всемогутній дивиться на серце. Діти Єссея проходять перед Самуїлом, і, нарешті, з'являється наймолодший, пастух Давид: "Устань, помаж його, бо це він", - наказує Єгова. "І взяв Самуїл рога оливи, тай помазав його серед братів його. І Дух Господній злинув на Давида...". Таким чином, Самуїл був удостоєний честі помазати другого царя

Ізраїлю, але першого царя прообразної Теократії; адже саме з правлінням возлюбленого Давида, Ізраїль як царство став прообразом та ілюстрацією Теократії під Ісусом Христом як Царем. - 1 Цар. 16:7, 12, 13.

Самуїл, помазавши Давида, не бунтував проти Саула. Саул був бунтівником проти Теократії, яку завжди підтримував Самуїл, незалежно від особистості. Господь використовував його для написання, ймовірно, перших двадцяти чотирьох розділів 1 книги Самуїла. Спочатку Перша і Друга книга Самуїла були однією книгою в єврейських рукописах, і ймовірно, вона була завершена Натаном і Гадам. (1 Хрон. 29:29; 1 Сам. 10:25). Самуїл був одним з перших пророків, ймо-

вірно, заснував і очолив школу пророків. (1 Цар. 19:20; Дії 3:20-24). Він помер у місці свого народження, у Рамі, і його поховали там із великим плачем. (1 Сам. 25:1; 28:3). Його завзяття до Теократії робить його прикладом для наслідування і дає йому право на становище князя на "новій землі" під Теократичним правлінням. (Євр. 11:32). Мудрі люди сьогодні не піддаватимуться широко розповсюдженим чуткам про "царя" або форму правління людини і тим самим відкидатимуть Бога як Царя над ними, як це зробили ізраїльтяни давним-давно. Навпаки, вони відкинуть повоєнні імпровізації та людські експерименти в управлінні і приймуть Теократію Єгови.

ПОЛЬОВИЙ ДОСВІД

ПОВТОРНІ ВІДВІДИНИ І КНИГОВИВЧЕННЯ (АНГЛІЯ)

"Незадовго до Лондонської конвенції я зв'язався з однією дамою, якій я позичив книжку "Діти". Передзвонивши їй через тиждень, я запитав, чи не може вона купити цю книгу, на що вона відповіла: "Так". Наступного тижня я зателефонував знову, але мені сказали, що жінка "закрила книжку", бо прочитала в ній, що мертві є мертві, а не живі десь в іншому місці. Я тут же спробував пояснити, але безуспішно. Я пообіцяв зателефонувати наступного тижня з буклетом "Питання до книги "Діти"", щоб разом із нею вивчити сторінку, про яку йдеться, і щоб Біблія дала відповідь. Це справді був великий успіх. Тепер ця жінка організувала вивчення книги "Новий світ" у себе вдома і вже роздавала друковані картки, запрошуючи своїх сусідів на заняття. Уже два її сусіди відвідують заняття, і ми з нетерпінням чекаємо, що незабаром буде організовано групове навчання".

"Кілька тижнів тому я зустрів жінку, яка є домогосподаркою, і яка, хоча і була добре налаштована, не змогла виділити час, щоб послухати, оскільки був час обіду. Я запропонував передзвонити в більш зручний час, і це

було призначено на наступну середу після обіду. Після мого повернення почалося вивчення книжки, яке тривало кілька тижнів, і пані виявила великий інтерес до організації. У серпні ми відразу ж запросили її поїхати з нами в Лондон. Вона висловила палке бажання приїхати на триденну конвенцію, хоча це означало взяти з собою маленьку дитину, якій лише дев'ять місяців. Водночас вона дала свідоцтво всім своїм "родичам", унаслідок чого її молодий зять теж вирішив відвідати Асамблею. Вона, звісно, насолоджувалася кожною хвилиною в Лондоні й запитувала про занурення у воду. На Асамблеї вона вперше взяла участь у роботі свідоцтва. Це показує цінність вивчення книжки, бо все це сталося впродовж двох із половиною місяців після її першого контакту".

"МИ ЗВ'ЯЗАЛИСЯ З ЛЕДІ (БРИТАНІЯ)

на одному з наших занять книги Новий світ. Ця жінка, яка живе на ізольованій фермі в горах, домовилася про відвідування занять у своєї тітки, коли буває в місті. Вона ставила багато запитань і взяла всю нову літературу, яка була в нас із собою. Ми домовилися зустрітися в неї вдома наступного тижня. Після виснажливої поїздки ми прибули на

ферму, щоб побачити, що жінка вже все підготувала і запросила кількох своїх друзів, приєднатися до обговорення. Виявивши в неї доволі свіжу літературу, ми запитали, звідки вона її взяла, адже вона не спілкувалася з Свідками Єгови. Вона відповіла, що після того, як дізналася, що Свідки Єгови побували у найближчому селі, вона відвідала деяких мешканців села й узяла всю літературу, яка не була їм потрібна. У нас зав'язалася жвава дискусія, було поставлено багато запитань, і дама буквально впивалася правдою. Присутньому представнику Англійської церкви вона заявила: "У майбутньому я вивчатиму свою Біблію замість того, щоб відвідувати церкву". Вона сподівається, що її чоловік і дві доньки стануть зацікавленими, а поки що вона має намір отримати всі можливі знання, щоб теж стати одним зі свідків Єгови".

ЯК НАПОЛЕГЛИВІСТЬ ПЕРЕМОГЛА (ПЕНСИЛЬВАНІЯ)

"Я є водієм групи, один член якої розмістив книгу. Пізніше він зробив повторну відвідину. Люди були дуже добрі, але він не зміг почати вивчення книги. Інший член групи спробував, але теж не зміг. Я зрозумів, що це мій обов'язок - спробувати. Я взяв фонограф і лекцію "Наповнюйте землю" та програв її для них. Я запитав, чи їм сподобалося. Вони відповіли: "Так". Я сказав їм, що прийду наступного тижня, можливо до того часу у них можуть з'явитися запитання. Прийшовши, я

взяв із собою буклет із запитаннями до книжки "Правда визволить вас". Так, як я провів із ними годину, вивчаючи книгу, то запитав: "Чи можу я проводити з вами таку годину щотижня? Дама відповіла: "О, тоді інші знову будуть метушитися!". Хто? Сусіди? Так". Я порівняв час Ноя з Армагеддоном, пояснив, що таке Царство Боже, і сказав їй про нашу відповідальність за те, щоб потрапити в це Царство: "Ми маємо слухатися Бога чи людей? Можливо, мені прийти наступного вівторка ввечері й розповісти вам про це докладніше й безкоштовно?". Так, тоді ми скажемо вам, чи варто продовжувати".

Наступного тижня, коли я прийшов туди, я побачив, що вони сидять за столом, кожен з Біблією, і чекають на мене. Наступного тижня сталося те саме. На третій тиждень випав такий сніг, що я боявся йти. Господь побудив мене, і знову вони чекали на мене. Дочка, яка через негоду залишилася вдома, брала участь у заняттях і навіть ставила запитання. Я позичив їй дві книги для вивчення. Старший син запитав: "Чи можу я купити цю книгу?" Я відповів: "Ви можете взяти обидві, заплативши по 50 центів; тоді ви можете займатися протягом тижня". Він зробив внесок за свою книжку, а жінка зробила внесок за книжку дівчинки. Повторна відвідина була доволі цікавою. Минулого тижня молодший син залишився вдома, щоб відвідати заняття, і теж взяв книжку, щоб займатися протягом тижня".